

Rozhodnutie č.: RL/50/2023
Správne konanie č.: REO-RPMS/2023/00788

Bratislava dňa 25. 10. 2023
Doložka právoplatnosti:

Rozhodnutie

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členov senátu Ivana Bindasa a Andrey Cox, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodla, že účastník správneho konania č. REO-RPMS/2023/00788 MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.

porušil

povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že na televíznej programovej službe DAJTO dňa 29. 1. 2023

- o cca 14:01:28 hod. odvysielal program *Teória veľkého tresku*, pričom integrovaná hlasitosť tohto programu bola -23,6 LUFS, čiže o 0,6 LU nižšia ako je cieľová úroveň stanovená v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 468/2013 Z. z. o technických požiadavkách na zvukovú zložku programovej služby (ďalej len „vyhláška č. 468/2013 Z. z.“) a

- o cca 14:13:02 – 14:22:05 hod. a o cca 14:40:40 – 14:49:10 hod., odvysielal reklamné bloky podľa § 2 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z., ktorých integrovaná hlasitosť bola -23,9 LUFS a -24,0 LUFS, čiže v jednotlivých prípadoch o 0,9 LU a 1,0 LU nižšia, ako je cieľová úroveň stanovená v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z.,

čím nezabezpečil, aby zvuková zložka ním vysielanej programovej služby DAJTO bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými vyhláškou č. 468/2013 Z. z.,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Podľa § 135 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z. „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.*“

* * *

Odôvodnenie

V zmysle § 109 zákona č. 264/2020 Z. z. je Rada orgánom verejnej správy, ktorého poslaním je presadzovať verejný záujem v oblasti vysielania a do pôsobnosti ktorého patrí vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a vykonávanie štátnej regulácie v oblasti vysielania. Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom, pričom na konanie podľa zákona č. 264/2020 Z. z. sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 zákona č. 71/1967 Zb.

Rada na svojom zasadnutí dňa 26. 4. 2023 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia **§ 20 ods. 5 písm. d)** zákona č. 264/2020 Z. z. v súvislosti s tým, že

- odvyšiel na programovej službe DAJTO dňa 29. 1. 2023 o cca 14:01 hod. program *Teória veľkého tresku*,
- odvyšiel na programovej službe DAJTO dňa 29. 1. 2023 o cca 14:13:02 – 14:22:05 hod. a o cca 14:40:40 – 14:49:10 hod. hod. reklamné bloky podľa § 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 468/2013 Z. z.,

v ktorých mohlo dôjsť k nezabezpečeniu, aby jeho zvuková zložka bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými vo vyhláške Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 468/2013 Z. z. o technických požiadavkách na zvukovú zložku programovej služby (ďalej len „vyhláška č. 468/2013 Z. z.“).

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 29. 5. 2023, na základe čoho sa začalo správne konanie č. REO-RPMS/2023/00788. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upovedomený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol aj Záznam o meraní zvukovej intenzity spolu s prílohami, ktorými boli záznam vysielania programovej služby DAJTO zo dňa 29. 1. 2023 v čase od cca 14:00 hod. do cca 15:00 hod. doručený vysielateľom a záznam vysielania programovej služby DAJTO zo dňa 29. 1. 2023 od cca 14:00 hod. do cca 15:00 hod. vyhotovený na nahrávacom zariadení Rady a hodnoty namerané pri meraní zvukovej intenzity v podobe grafov.

Dňa 8. 6. 2023 bola Rade listom zaevidovaným pod č. RPMS/2023/003878 doručená žiadosť účastníka konania o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní, vrátane monitorovacej správy/správy o šetrení sťažnosti k správnomu konaniu REO-RPMS/2023/00788 a o adekvátne predĺženie lehoty na vyjadrenie sa.

Pracovný materiál Kancelárie Rady – Správa o kontrole dodržiavania povinností (podnet č. PGO-RPMS/2023/00216) bol účastníkovi konania zaslaný ako príloha listu č. RPMS/2023/004490, ktorý mu bol doručený dňa 17. 7. 2023. V liste bol zároveň požiadaný, aby sa vyjadril do 5 dní odo dňa doručenia predmetného listu, a poučený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku.

Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 29. 9. 2023. V rámci vyjadrenia účastník konania požiadaval aj o ústne vypočutie, ktoré bolo nariadené na 25. 10. 2023.

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú záznam vysielania programovej služby DAJTO zo dňa 29. 1. 2023 v čase od cca 14:00 hod. do cca 15:00 hod. doručený vysielateľom, záznam vysielania programovej služby DAJTO zo dňa 29. 1. 2023 v čase od cca 14:00 hod. do cca 15:00 hod. vyhotovený na nahrávacom zariadení Rady a Záznam o meraní zvukovej intenzity spolu s prílohami, vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania a zápisnica z ústneho vypočutia.

Rada sa po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v správnom konaní č. REO-RPMS/2023/00788 rozhodla dňa 25. 10. 2023.

* * *

Podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.: „Vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby zvuková zložka ním vysielanej programovej služby bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá regulátor.“

Podľa § 242 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Do nadobudnutia účinnosti všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného na základe § 20 ods. 5 písm. d) tohto zákona zostáva v platnosti a účinnosti vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 468/2013 Z. z. o technických požiadavkách na zvukovú zložku programovej služby.“

Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 468/2013 Z. z.: „Technické požiadavky na zvukovú zložku programovej služby, ktoré je vysielateľ povinný zabezpečiť podľa § 16 ods. 3 písm. n) zákona, sú tieto:

- a) integrovaná hlasitosť každého programu, reklamného bloku, zvukovo-obrazového prostriedku používaného na oddelenie vysielania reklamy a telenákupu a ostatných zložiek programovej služby, ktoré nie sú zaradené do reklamného bloku, musí byť normalizovaná na cieľovú úroveň - 23,0 LUFS, pričom pri vysielaní samostatných reklamných šotov sa táto povinnosť vzťahuje na každý samostatne vysielaný reklamný šot; povolená odchýlka od cieľovej úrovne - 23,0 LUFS je +/- 0,5 LU a pre vysielanie programov, pri ktorých nie je možné prakticky dosiahnuť normalizáciu na cieľovú úroveň - 23,0 LUFS, je povolená odchýlka +/- 1 LU od cieľovej úrovne - 23,0 LUFS,
- b) okamžitá úroveň hlasitosti reklamného šotu a inej zložky programovej služby, ktorá trvá kratšie ako 30 s, nesmie presiahnuť -15 LUFS a krátkodobá úroveň hlasitosti reklamného šotu a inej zložky programovej služby, ktorá trvá kratšie ako 30 s, nesmie presiahnuť - 20 LUFS.“

* * *

Podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zabezpečiť, aby zvuková zložka ním vysielanej televíznej programovej služby bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá regulátor. Podľa § 242 ods. 3 do nadobudnutia účinnosti všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného na základe § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. zostáva v platnosti a účinnosti vyhláška č. 468/2013 Z. z. Regulátor zatiaľ nevydal všeobecne záväzný právny podpis na základe § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. Z toho dôvodu zostáva naďalej v platnosti a účinnosti vyhláška č. 468/2013 Z. z.

V prípade povinnosti podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. ide o technickú povinnosť, ktorá nijakým spôsobom nesúvisí so samotným obsahom vysielania. Nie je teda možné ustáliť konkrétne právo vysielateľa, do ktorého by mohlo byť zakotvením tejto povinnosti, resp. vynucovaním jej plnenia zasiahnuté. V tomto prípade je možné skúmať jedine zachovanie princípu adekvátnosti zasahovania správneho orgánu do slobody spravovaného subjektu v jej najširšom zmysle. Keďže zákonodarca túto povinnosť do právneho poriadku zaradil a taktiež upravil aj sankčnú zodpovednosť subjektu pri jej nesplnení, je zrejmé, že zásah správneho orgánu do slobody spravovaného subjektu pri jej prípadnom vynucovaní posúdil ako adekvátny, prípustný. Rade teda neprináleží skúmať

adekvátnosť či proporcionalitu povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. vo vzťahu k právam a slobodám vysielateľa. Správne mu orgánu teda nie je daný priestor na akúkoľvek správnu úvahu. K splneniu zákonnej povinnosti buď dôjde, alebo nedôjde.

Metodika pre posudzovanie zvukovej zložky vysielaného programu prostredníctvom meracieho zariadenia bola vypracovaná na základe špecifikácií ITU-R BS. 1770/1,2 a EBU R128 a je definovaná vyhláškou č. 468/2013 Z. z. Špecifikácie ITU-R BS. 1770/1,2 a EBU R128 definujú hlasitosť a štandardizujú metódy merania hlasitosti. ITU-R BS.1770-2 je medzinárodný štandard, ktorý popisuje metódu pre meranie hlasitosti. EBU R128 rozširuje BS.1770-2 o rozsah hlasitosti a cieľovú úroveň.

Meranie hlasitosti bolo vykonané prostredníctvom softvéru *LMB – Loudness Management Batch Processor* (ďalej len „zariadenie“), ktorý meria v súlade s odporúčaním EBU R 128. Softvér bol vytvorený spoločnosťou NUGEN Audio, ktorá poskytuje najpokročilejšie riešenia vysielacieho a post-produkčného priemyslu pre zmixovanie priestorového zvuku a komplexnú správu hlasitosti, meranie a korekciu od získania obsahu až po prehrávanie. Softvéry vytvorené touto spoločnosťou patria medzi to najlepšie, čo je momentálne na trhu dostupné, a sú všeobecne veľmi pozitívne hodnotené odbornou verejnosťou. Zariadenie poskytuje dáta o zvukovej zložke programu vyjadrenej jednotkou hlasitosti vzťahujúcej sa k digitálnej plnej stupnici s označením LUFS. LUFS je jednotka hlasitosti vzťahujúca sa k maximálnej amplitúde vzoriek signálu v jeho digitálnej reprezentácii. Jednotka hlasitosti používaná na relatívne meranie sa označuje LU a platí pre ňu, že zmena úrovne signálu o 1dB sa rovná zmene hlasitosti o 1 LU.

Vyhláška č. 468/2013 Z. z. vymedzuje v § 2 nasledovné pojmy: *okamžitá úroveň hlasitosti*, *krátkodobá úroveň hlasitosti* a *integrovaná úroveň hlasitosti*. Okamžitá úroveň hlasitosti (v tabuľke uvedenej nižšie označená ako MaxM) je úroveň hlasitosti zvukového signálu za dobu integrácie 400 ms. Krátkodobá úroveň hlasitosti (v tabuľke uvedenej nižšie označená ako MaxS) je úroveň hlasitosti zvukového signálu za dobu integrácie 3 s, integrovaná hlasitosť (v tabuľke uvedenej nižšie označená ako Int) je priemerná hlasitosť celého programu, reklamného bloku, reklamného šotu alebo iných zložiek televíznej programovej služby, ktoré nie sú zaradené do reklamného bloku.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z. musí byť integrovaná hlasitosť (v tabuľkách označená ako Int) každého programu, reklamného bloku, zvukovo-obrazového prostriedku používaného na oddelenie vysielania reklamy a telenákupu a ostatných zložiek programovej služby, ktoré nie sú zaradené do reklamného bloku, normalizovaná na cieľovú úroveň - 23,0 LUFS. Povolená odchýlka od cieľovej úrovne - 23,0 LUFS je +/- 0,5 LU.

Dňa 29. 1. 2023 bol na programovej službe DAJTO odvysielaný v čase o cca 14:01 hod. program *Teória veľkého tresku*.

Meraním vybraných časových úsekov boli zistené nasledujúce hodnoty:

Čas odvysielania meraných úsekov (záznam Rady)	Int (= -23,0 toler. +/- -0,5 LU) LUFS
14:01:28 – 14:13:02 P1	-23,6
14:22:06 – 14:30:27 P2	-23,5

Priemerná hlasitosť programu **-23,55 = po zaokrúhlení -23,6 LUFS**

Tab. 1: Hlasitosť programu *Teória veľkého tresku* (1. diel) – záznam Rady

Čas odvysielania meraných úsekov (záznam Rady)	Int (= -23,0 toler. +/- -0,5 LU) LUFS
---	--

14:30:27 – 14:40:39 P1a	-23,5
14:49:10 – 14:56:19 P2a	-23,5

Priemerná hlasitosť programu -23,50 LUFS

Tab. 2: Hlasitosť programu *Teória veľkého tresku* (2. diel) – záznam Rady

Čas odvysielania meraných úsekov (záznam Rady)	Int (=-23,0 toler.+/- -0,5 LU) LUFS
14:13:02 – 14:22:05 RB1	-23,9
14:40:40 – 14:49:10 RB2	-24,0

Tab. 3: Hlasitosť reklamných blokov – záznam Rady

Čas odvysielania meraných úsekov (záznam vysielateľa)	Int (=-23,0 toler.+/- -0,5 LU) LUFS
14:01:41 – 14:12:41 P1	-23,6
14:21:45 – 14:30:06 P2	-23,5

Priemerná hlasitosť programu -23,55 = po zaokrúhlení -23,6 LUFS

Tab. 4: Hlasitosť programu *Teória veľkého tresku* (1. diel) – záznam vysielateľa

Čas odvysielania meraných úsekov (záznam vysielateľa)	Int (=-23,0 toler.+/- -0,5 LU) LUFS
14:30:06 – 14:40:19 P1a	-23,5
14:48:49 – 14:55:58 P2a	-23,6

Priemerná hlasitosť programu -23,55 = po zaokrúhlení -23,6 LUFS

Tab. 5: Hlasitosť programu *Teória veľkého tresku* (2. diel) – záznam vysielateľa

Čas odvysielania meraných úsekov (záznam vysielateľa)	Int (=-23,0 toler.+/- -0,5 LU) LUFS
14:12:41 – 14:21:45 RB1	-23,8
14:40:19 – 14:48:48 RB2	-23,8

Tab. 6: Hlasitosť reklamných blokov – záznam vysielateľa

Technickým meraním bolo zistené prekročenie rozsahu hodnôt určených vyhláškou č. 468/2013 Z. z. v prípade programu *Teória veľkého tresku* odvysielaného o cca 14:01 hod. Priemerná hlasitosť celého programu bola v prípade záznamu Rady (tab. 1) **-23,6 LUFS** a v prípade záznamu vysielateľa (tab. 4) tiež **-23,6 LUFS**. Program bol teda odvysielaný o cca **0,6 LU** tichšie ako je stanovená cieľová úroveň integrovanej hlasitosti (Int), pričom aj pri zohľadnení prípustnej odchýlky +/- 0,5 LU nebola hlasitosť týchto reklamných blokov v súlade s normami predpísanými vyhláškou č. 468/2013 Z. z.

V prípade záznamu vysielateľa (tab. 5) sa ako v rozpore s normami predpísanými vyhláškou č. 468/2013 Z. z. javí byť aj program *Teória veľkého tresku* (2. diel) odvysielaný o cca 14:30 hod. Zo záznamu Rady (tab. 2) však takýto rozpor nevyplýva. Tento rozdiel medzi hodnotami nameranými zo záznamu vysielania vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady a zo záznamu doručeného vysielateľom, môže byť spôsobený rozdielnymi formátmi súborov. To znamená, že nie je možné relevantne posúdiť, či v prípade záznamov zaslaných vysielateľom nedochádza k dodatočnej konverzii, prípadne kompresii. Z toho dôvodu Rada, v súlade so svojou rozhodovacou praxou, vychádzala prednostne zo záznamu vysielania vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady.

Technickým meraním bolo tiež zistené prekročenie rozsahu hodnôt určených vyhláškou č. 468/2013 Z. z. v prípade reklamných blokov. Z tabuliek vyplýva, že jednotlivé reklamné bloky boli podľa záznamu Rady (tab. 3) odvysielané o cca **0,9 LU a 1,0 LU** tichšie, ako je stanovená cieľová úroveň integrovanej hlasitosti (**Int**), čo sa aj pri zohľadnení prípustnej odchýlky javí ako nesúlad s normami predpísanými vyhláškou č. 468/2013 Z. z.

Účastník konania vo svojom vyjadrení uviedol, cit.:

„Rada na strane 2 Oznámenia uvádza, že „Meranie hlasitosti predmetných reklamných blokov bolo vykonané prostredníctvom softvéru LMB – Loudness Management Batch Processor (ďalej len „zariadenie“), ktorý meria v súlade s odporúčaním EBU R 128. Zariadenie poskytuje dáta o zvukovej zložke programu vyjadrenej jednotkou hlasitosti vzťahujúcej sa k digitálnej plnej stupnici s označením LUFS.“

Vysielateľ namieta použitie uvedeného externého záznamu na vyvodzovanie zodpovednosti za namietané údajné nedostatky súladu zvukovej zložky vysielania. Nie je zrejmé z akých dôvodov považuje Rada tento externý záznam za dostatočný podklad preukazujúci údajné porušenie ustanovení ZoMS a Vyhlášky. Vysielateľ zastáva názor, že predmetný externý záznam nie je možné považovať za správny a smerodajný pre rozhodnutie v danom konaní, resp. že Radou použitý externý záznam programu nevykazuje nedostatky, ktoré Rada pričíta na ťarchu Vysielateľa. V čase vysielania uvedeného Radou v Oznámení Vysielateľ neeviduje akúkoľvek technickú chybu signálu alebo vysielania na svojej strane.

Rada v rámci predmetného správneho konania nešpecifikuje zdroj signálu, spôsob vytvorenia súboru a kódovanie súboru do formátu vhodnom pre kontrolu v softvéri LMB. Tieto ukazovatele sú však pre posúdenie toho, či sa Vysielateľ dopustil porušenia ZoMS alebo nie, významné. Vysielateľ nemá žiaden dosah na distribútorov signálu, ktorých technický spôsob prenosu signálu môže ovplyvňovať parametre signálu Vysielateľa. Obdobne platí, že Vysielateľ nemôže ovplyvniť ani akým spôsobom a akým systémom Rada vytvára výsledný súbor, ktorý následne používa ako podklad v správnom konaní. Aj technický postup Rady môže mať vplyv na signál Vysielateľa a ovplyvniť zvukovú zložku vysielania, nakoľko sa nejedná o vysielanie tak, ako bolo Vysielateľom odvysielané. Zdroj signálu Rady (Vysielateľovi neznámy) a kódovanie vykonané Radou môže mať teda vplyv na výslednú hodnotu intenzity zvukovej zložky.

Rada v Oznámení uvádza, že rozdiel bol aj medzi meraním Rady z jej záznamu a zo záznamu Vysielateľa. Je zrejmé, že meranie Rady vykazuje určité technické nedostatky, nakoľko Vysielateľ v rámci ním uskutočneného merania neregistruje Radou namietané nedostatky (viď nižšie). Vysielateľ zastáva názor, že s cieľom dosiahnuť jednoznačné pravidlá merania, kedy by Vysielateľ prípadne vedel predvídať nedostatky, ktoré by Rada mohla namietat (resp. ktoré považuje za nesúlad so ZoMS a Vyhláškou), by bolo vhodné uskutočniť vzájomnú diskusiu, prípadne vydať metodiku posudzovania.

Posledný moment, kde je možné zo strany Vysielateľa skontrolovať, či je signál vrátane zvukovej zložky vysielania v poriadku, je v dátovom centre SIX. Tu Vysielateľ uskutočňuje posledný monitoring signálu a jeho správnosť. Vysielateľ nemá možnosť ďalej kontrolovať distribúciu signálu k distribútorom a ani nemá možnosť kontrolovať, v akej kvalite je signál doručovaný konečnému užívateľovi. Vysielateľ opakovane ponúkol Rade možnosť jej pripojenia na distribučnú sieť v dátovom centre SIX, kde odovzdáva signál a garantuje, že tento signál je v poriadku.“

Podľa účastníka konania teda nedošlo k chybe na strane vysielateľa, ale na strane Rady pri samotnom meraní hlasitosti vysielania na externom zázname. Rada uvádza, že rovnakým spôsobom meria hlasitosť už od zavedenia vyhlášky č. 468/2013 Z. z., pričom meranie vykonané na zázname zo záznamového zariadenia Rady býva presnejšie, a tým v konečnom dôsledku aj prospešnejšie pre vysielateľa, ako meranie vykonané na zázname doručenom vysielateľom. Zo svojej rozhodovacej praxe Rada vie, že v prípade porovnania záznamu vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady a záznamu doručeného účastníkom konania dochádzalo iba k zanedbateľným odchýlkam v hodnotách zistených meraním hlasitosti týchto záznamov. Rovnako tomu tak bolo aj v tomto prípade, kedy rozdiely medzi záznamami Rady a vysielateľa boli na úrovni 0,1 LU. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že z rozhodovacej

praxe Rady mal účastník konania vedomosť o tom, akým spôsobom Rada vysielanie nahráva a následne meria hlasitosť.

Merania Rady sú vždy vykonávané v súlade s odporúčaním EBU R 128. Súbory používané na meranie hlasitosti sú vo formáte mp4 a wav. Formát mp4 je video formát, ktorý je bežne používaný pri prenose cez internet, pretože umožňuje zachovať vysokú kvalitu videa pri relatívne malej veľkosti. Formát wav predstavuje bezstratový zvukový formát umožňujúci spätnú rekonštrukciu komprimovaných dát do pôvodnej podoby bez straty informácie, čiže dekomprimované súbory sú identické s pôvodnými údajmi. V rámci konverzie súborov teda nemôže dôjsť k zmene údajov pôvodného signálu. Rada signál získava od spoločnosti Towercom, a.s. prostredníctvom jej služby Plustelka, v rámci ktorej sú dostupné aj programové služby účastníka konania. Video kodek záznamov je h264, čo je najpoužívanejší štandard kompresie videa, a audio kodek je aac, pri ktorom ide tiež o jeden z najpokročilejších formátov kompresie zvuku.

Ako bolo už uvedené vyššie, na meranie bol použitý softvér spoločnosti zameranej práve na túto oblasť, pričom jej softvéry patria v tejto oblasti medzi to najlepšie, čo je momentálne na trhu dostupné. Meranie hlasitosti bolo vykonané prostredníctvom softvéru *LMB – Loudness Management Batch Processor* od spoločnosti NUGEN Audio Limited, ktorý v súlade s bodom k) odporúčania EBU R 128 meria v súlade s odporúčaním EBU R 128, ako aj ITU-R BS.1770. Rada teda odmieta tvrdenia o nedostatkoch merania na strane Rady.

Vysielateľ síce tvrdí, že záznam vykazuje nedostatky, avšak nekonkretizuje, v čom majú tieto nedostatky spočívať a v čom presne je záznam Rady nedostačujúci na vykonanie posúdenia súladnosti vysielania s povinnosťou ustanovenou v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.

Rada už v minulosti viedla správne konania ako s účastníkom konania, tak aj s inými vysielateľmi, vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. n) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022 (povinnosť obdobná predmetnej povinnosti), pričom vysielatelia boli konfrontovaní s výsledkami meraní vyhotovenými práve uvedeným spôsobom. Rada od platnosti vyhlášky č. 468/2013 Z. z. nepoužívala iný spôsob merania hlasitosti. Pokiaľ by tento spôsob merania bol chybný, alebo nedostačujúci, prejavilo by sa to na výsledkoch jednotlivých meraní. Okrem toho by takýto spôsob merania s určitosťou namietali aj samotní vysielatelia, keďže by v dôsledku nesprávnych meraní boli vykazované hodnoty hlasitosti, ktoré by neboli v súlade s vyhláškou č. 468/2013 Z. z., a teda by dochádzalo k porušovaniu zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022. Rada však od platnosti uvedenej vyhlášky viedla iba niekoľko správnych konaní vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. n) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022, pričom iba minimum z nich skončilo uložením sankcie.

Účastník konania tiež uviedol, cit.: „Rada pri posudzovaní miery odchýlky opomína skutočnosť, že v rámci odporúčania EBU R 128 sa uvádza všeobecná tolerovaná odchýlka +/- 1,0 LU, nielen na živé prenosy. Rovnako je odchýlka nastavená aj v Českej republike. V tejto súvislosti je zároveň podstatné uviesť, že dôvodom prijatia odporúčania EBU R 128 a aj Vyhlášky, bola **ochrana divákov pred neprimerane hlasnými reklamnými blokmi**. Vysielateľ samozrejme v rámci vysielania vynakladá všetko úsilie a prostriedky na to, aby uvedené normy dodržiaval, avšak v predmetnom konaní je obzvlášť zarážajúce, že je sankcionovaný za to, že **odvysielaný reklamný blok mal byť tichší ako samotný program**, tzn. že keby Vysielateľ aj pripustil, že porušil predmetné ustanovenia ZoMS a Vyhlášky, tak rozhodne nekonal v rozpore s myšlienkou a cieľom zákonodarcu ochrániť divákov pred hlučnými / hlasnými reklamnými blokmi.

Vysielateľovi nie sú známe vyššie namietnuté skutočnosti a preto nemôže zaujať jednoznačné stanovisko. V prípade, ak Rada pri monitoringu vysielania a súladu s jeho zvukovou zložkou s technickými požiadavkami nepreverila zároveň aj možnosť chybovosti signálu poskytovaného jej distribútorom, závery monitoringu Rady sú skreslené a nemôžu slúžiť ako podklad pre vyvodenie

zodpovednosti Vysielateľa, ktorý sa porušenia namietnutých ustanovení ZoMS a Vyhlášky nedopustil. Radou namietnuté nedostatky spočívajú v nesprávnom výkone monitoringu zo strany Rady, nie v nedostatkoch na strane Vysielateľa.

Vysielateľ si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na ustanovenie § 195 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktoré v správnom konaní predpokladá použitie základných zásad trestného konania v zmysle zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, keď uvádza, že „správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie.“ Jednou z týchto zásad je aj trestnoprávna zásada in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného. Keďže v danom prípade nie je jednoznačne preukázané, že Radou namietané nedostatky vznikli na strane Vysielateľa, v danom prípade existujú dôvodné pochybnosti o kvalite a bezchybnosti záznamu a postupov Rady pri výkone monitoringu súladu zvukovej zložky vysielania Vysielateľa. V tejto situácii by mala byť následne aplikovaná uvedená zásada in dubio pro reo a konanie Radou zastavené.

Rovnako tak v predmetnom konaní z dôvodu existencie vyššie uvedených pochybností o bezchybnosti záznamu Rady nie je možné spoľahlivo zistiť skutkový stav veci tak, ako to ustanovuje § 3 ods. 5 správneho poriadku („Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.“). Rozhodnuté by preto v danej situácii malo byť v prospech Vysielateľa a Rada by mala predmetné konanie zastaviť v celom rozsahu.“

Rada uvádza, že predmetnou povinnosťou sa kladú podmienky na zvukovú intenzitu celej programovej služby a jej cieľom je zabezpečiť, aby všetky programové služby boli vysielané prakticky rovnakou intenzitou zvuku a recipient teda nemusel pri zmene programových služieb alebo pri prechode medzi programom a reklamnými blokmi znižovať alebo zvyšovať ich hlasitosť. Zvuková intenzita by mala byť rovnaká pri všetkých zložkách programovej služby, bez ohľadu na to, či ide o program alebo reklamný blok. Zároveň nie je podstatné, ktorá zložka je tichšie ako ostatné, pretože všetky zložky by mali byť normalizované na úroveň -23,0 LUFS.

V tejto súvislosti Rada nesúhlasí ani s tvrdením vysielateľa, že je stanovená všeobecná tolerovaná odchýlka +/- 1,0 LU. Ako vyplýva z poslednej revízie odporúčania EBU R 128 (dostupné na: <https://tech.ebu.ch/docs/r/r128.pdf>), v bode h) je uvedené, že „tam, kde dosiahnutie cieľovej úrovne nie je prakticky dosiahnuteľné (napríklad živé prenosy), je povolená tolerancia $\pm 1,0$ LU.“ Ako je zrejmé, táto odchýlka sa má týkať iba programov, kde nie je prakticky dosiahnuteľná cieľová úroveň, pričom ako príklad sú uvedené práve živé prenosy. Okrem toho, v bode h) sa tiež uvádza, že „vysielateľ by mal zabezpečiť, aby sa odchýlka od cieľovej úrovne smerom k hraniciam tolerancie nestala štandardnou praxou.“ Odporúčanie EBU R 128 teda predpokladá, že pri bežnom vysielaní by nemal byť problém dosiahnuť stanovenú úroveň -23,0 LUFS. V prípade predmetného vysielania išlo o bežné reklamné oznámenia vysielané zo záznamu, pri ktorých je celkom jednoznačne možné dosiahnuť cieľovú úroveň.

Bez ohľadu na tieto skutočnosti je potrebné uviesť, že vyhláška č. 468/2013 Z. z. stanovuje jednoznačnú odchýlku +/- 0,5 LU, pričom vysielateľ je viazaný právnym poriadkom Slovenskej republiky, čiže aj povinnosťou uvedenou v danej vyhláške. Právny poriadok iných krajín, ako napríklad Českej republiky, nie je v tomto prípade vôbec relevantný. Rada tiež uvádza, že odporúčanie EBU R 128 vo svojej poslednej revízii už vôbec nespomína odchýlku +/- 0,5 LU, ale iba odchýlku +/- 1,0 LU pre vyššie uvedené prípady.

Rada tiež poukazuje na odporúčanie EBU R 128 s1 *PARAMETRE HLASITOSTI PRE KRÁTKY OBSAH (REKLAMY, AKCIE ATD.)*, v ktorom sú uvedené odporúčania pre krátky obsah ako sú reklamy a podobné komunikáty, podľa ktorého by takéto zložky mali mať hlasitosť +/- 23,0 LUFS, pričom nie je stanovená žiadna odchýlka z tejto úrovne. Argument účastníka konania je tak potrebné odmietnuť ako nedôvodný.

Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, Rada vykonala meranie na zázname vytvorenom na nahrávacom zariadení Rady, ako aj na zázname doručenom vysielateľom. Hoci medzi záznamami boli v nameranej hlasitosti mierne rozdiely, v oboch prípadoch jednoznačne došlo k prekročeniu povolenej odchýlky od stanovenej hranice $\pm 23,0$ LUFS.

V predmetnom prípade neprichádza do úvahy použitie zásady in dubio pro reo, pretože neexistujú pochybnosti o meraní hlasitosti predmetného programu vykonaného Radou. Účastník konania sa obmedzil len na všeobecnú námietku týkajúcu sa zdroja signálu, nijako bližšie však neozrejmil, v čom má nevhodnosť zdroja signálu spočívať, v čom má byť nesprávny postup, algoritmus merania, či technické vybavenie Rady. Akceptovaním argumentácie účastníka konania by sa predmetná povinnosť stala nevymožiteľnou, keďže nikdy nie je možné zmerať hlasitosť živého vysielania, ale iba hlasitosť konkrétneho záznamu, pričom vysielateľovi by stačilo namietnuť formát súboru a tým sa zbaviť zodpovednosti za svoje konanie. Rada v predmetnom prípade postupovala v súlade s odporúčaním EBU R 128 a na meranie použila vyššie špecifikovaný softvér, ktorý meria práve v súlade s týmto odporúčaním.

Účastník konania vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, cit.: „Vysielateľovi záleží na dodržiavaní právnych predpisov a v rámci vysielania prijíma rôzne opatrenia na zabezpečenie tohto súladu. V procese vysielania Vysielateľ kontroluje hlasitosť programov a reklamných blokov nastavenými postupmi a na to používanými procesormi, ktoré slúžia na zabezpečenie dodržiavania úrovne hlasitosti. Z uvedeného dôvodu Vysielateľ opätovne namieta technický postup Rady v rámci uskutočňovaného merania, nakoľko je zrejmé, že rôzny prístup k meraniu, resp. vyňatie rôznych časových úsekov vysielania (ktoré sa samostatne merajú) môže spôsobiť odchýlky uvedené v Rozhodnutí Rady.

Z uvedeného dôvodu si Vysielateľ dovoľuje uviesť body, ktoré považuje v rámci merania hlasitosti za problematické:

i v záujme dodržiavania právnych predpisov (napr. ISO) zohľadňujúc predchádzajúcu rozhodovaciu prax Rady Vysielateľ pristupuje k vystrihovaniu niektorých scén v programoch (napr. vulgárne vyjadrovanie) alebo skracuje záverečné titulky programu (samozrejme vždy v súlade s právnymi predpismi a zmluvnými záväzkami). Hlasitosť programu je však nastavená pre program ako celok (t. j. zohľadňuje aj vystrihnuté časti), preto takýto zásah do programu (za účelom zabezpečenia dodržania právnych predpisov) môže spôsobiť odchýlky v meraní hlasitosti;

ii hlasitosť sa nemeria ako okamžitá hlasitosť, ale na požadovanú hladinu ($-23,0$ LU) sa hlasitosť dorovnáva vždy v rámci stanoveného časového úseku. V programe sa môžu striedať hlasnejšie a tichšie pasáže (akčné scény alebo naopak mlčanie postáv), preto je na vyhodnotenie merania potrebné zohľadniť aké časové úseky sú zo strany Rady merané;

iii procesor, ktorý ma za úlohu zabezpečenie dodržiavania stanovenej úrovne hlasitosti v rámci celého vysielania, zabezpečuje aj plynulý prechod medzi koncom programu a reklamným blokom. V tejto časti procesor najmä kompenzuje, ak je koniec programu príliš hlučný alebo naopak príliš tichý. Preto je na posúdenie merania potrebné zohľadniť aké časové úseky sú zo strany Rady merané.

Vzhľadom na vyššie uvedené je mimoriadne podstatné, aký časový úsek programu Rada vyberie pre uskutočnenie svojho merania. Najmä pri prechode medzi koncom programu a reklamným blokom je hlasitosť upravovaná vyššie uvedeným procesorom, ktorý zabezpečuje, aby po tichom ukončení programu nebol divák vystavený nárazovo hlasnému reklamnému bloku. Hlasitosť programu (a aj reklamných blokov) je udržiavaná tak, aby program ako celok dosahoval úroveň hlasitosti ustanovenú Vyhláškou, t. j. základom pre určenie priemernej hlasitosti je hlasitosť celého programu od začiatku do konca. Pokiaľ Rada vykonáva meranie hlasitosti konkrétneho programu po 10 minútových úsekoch, ako vyplýva z Oznámenia, Vysielateľ nevie ovplyvniť, či Rada vyberie pre účely svojho merania práve tichší úsek programu, po ktorom nasleduje úsek hlasnejší (alebo opačne), ktorý už v meraní nezohľadní, a tak vznikne odchýlka v konečnom meraní Rady.

Rada v Oznámení uvádza, že hodnoty hlasitosti boli zistené „meraním vybratých časových úsekov“. V zmysle Vyhlášky však integrovaná hlasitosť každého programu, resp. reklamného bloku musí byť

normalizovaná na cieľovú úroveň -23,0 LUFS. Meranie výlučne vybratých časových úsekov podľa názoru Vysielateľa nie je správne, nakoľko hlasitosť programu by mala byť meraná na programe ako celku. V dejovej línii programu sa totiž vyskytnú úseky, kedy dialóg alebo scéna sú hlasnejšie (napr. hádka alebo súboj) a následne scény, ktoré sú pokojné a tiché. Tieto skutočnosti majú zásadný vplyv na výslednú priemernú hlasitosť programu ako celku.

Objektívne nemožno doceliť, aby program v každej jeho sekunde dosahoval hlasitosť vyžadovanú Vyhláškou a je evidentné, že tento cieľ Vyhláška ani nesleduje. Primárnym cieľom ustanovenia úrovne hlasitosti je ochrana divákov pred neprimerane hlasným reklamným blokom a teda takýmto „šokovým“ získaním pozornosti diváka. Vzhľadom na uvedené preto Vysielateľ namieta meranie hlasitosti len v Radou vybratých časových úsekov a smerodajným pre posudzovanie zákonnosti vysielania je meranie hlasitosti programu ako celku a z toho vyvedená priemerná úroveň hlasitosti. Vysielateľ je toho názoru, že hlasitosť programu ako celku je v súlade s požiadavkami Vyhlášky a tak sa porušenia § 20 ods. 5 písm. d) ZoMS nedopustil.“

Skutočnosť, že vysielateľ upravuje program vystrihovaním niektorých jeho častí, nemôže mať za následok vyvinenie sa z nedodržania povinnosti podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. Je na rozhodnutí vysielateľa, či pristúpi k vystrihnutiu konkrétnych scén alebo nie, avšak hlasitosť všetkých zložiek programovej služby musí byť aj naďalej v súlade s vyhláškou č. 468/2013 Z. z. Okrem toho, vysielateľ si sám odporuje vo svojom odvolaní, keď tvrdí, že hlasitosť programu je nastavená pre program ako celok, avšak následne tvrdí, že používa procesor, ktorý má za úlohu zabezpečenie dodržiavania stanovenej úrovne hlasitosti v rámci celého vysielania. K vystrihovaniu scén nedochádza v reálnom čase, ale program je takto upravený už dopredu a následne v takejto podobe odvysielaný.

Vyhláška č. 468/2013 Z. z., ako aj odporúčanie EBU R 128, ustanovujú hladinu hlasitosti pre jednotlivé zložky. Preto je pochopiteľné, že samotné meranie sa vykonáva na konkrétnych zložkách programovej služby, v predmetnom prípade na jednotlivých častiach programu a jednotlivých reklamných blokoch. Výsledná hodnota je priemernou hodnotou za celý meraný časový úsek. Pokiaľ je teda meraný celý reklamný blok, pričom každá jedna reklama by mala byť nastavená na úroveň -23,0 LUFS, potom nie je možné, aby priemer celého reklamného bloku vyšiel na inej úrovni.

Účastník konania na záver požiadal o osobnú účasť na zasadnutí Rady, pričom uviedol, cit.: „Vysielateľ nemieni spochybňovať a namietat samotné uskutočňovanie meraní hlasitosti a v prípade porušenia príslušných ustanovení právnych predpisov vyvodzovanie zodpovednosti. Vysielateľ je však toho názoru, že je potrebné určiť pravidlá, resp. určitú formu usmernenia, ako Rada postupuje pri samotnom meraní hlasitosti a výbere meraných úsekov, aby bol dohľad vykonávaný Radou predvídateľný a Vysielateľ prispôbil svoje vysielanie požiadavkám Rady.“

Rada je toho názoru, že v rámci svojich rozhodnutí jednoznačne dala účastníkovi konania návod, akým spôsobom Rada pri meraní hlasitosti postupuje, pričom tento spôsob nebol z jeho strany v minulosti namietaný. Zmena nastala až v roku 2021 v prípade rozhodnutia Rady č. RP/12/2021, ktorým Rada sankcionovala účastníka konania za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. n) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022 za to, že na televíznej programovej službe DAJTO odvysielal dňa 8. 6. 2020 o cca 17:27 hod. program *Dva a pol chlapa*, pričom integrovaná hlasitosť tohto programu bola -22,4 LU, čiže o 0,1 LU vyššia, ako je cieľová úroveň stanovená v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z. Uvedené rozhodnutie je momentálne predmetom súdneho prieskumu.

Dňa 25. 10. 2023 sa konalo ústne pojednávanie vysielateľa v predmetnej veci. V tejto súvislosti Rada poukazuje na skutočnosť, že ústne pojednávanie sa týkalo zároveň aj odvolania účastníka konania voči rozhodnutiu Rady č. RP/1/2023. Pre úplnosť uvádza Rada vyjadrenie účastníka konania v rámci ústneho pojednávania v celosti, ale následne sa bude vyjadrovať iba k argumentom relevantným pre toto správne konanie. V zápisnici z ústneho pojednávania je uvedené, cit.:

„ÚK uviedol, že je potrebné posúdiť zákonnosť rozhodnutia s ohľadom na novú právnu úpravu aj prax. Ako uviedol aj v odvolaní, vidí problém vo formálnych náležitostiach rozhodnutia. Zákon č. 264/2022 Z. z. zaviedol rozhodovanie Rady v senátoch, avšak z napadnutého rozhodnutia nie je zjavné, akým spôsobom a kto ho prijal, hoci ÚK vie, ako malo zo zákona byť prijaté. Druhá podstatná vec je posúdenie, aký chránený záujem je predmetom tohto konania. Rozumie, že musí udržať zvukovú zložku v súlade s vyhláškou, bez ohľadu na to, či je vysielanie tichšie alebo hlasnejšie, ale je potrebné posúdiť, akým spôsobom sa odchýlil a aké sú z toho dôsledky pre divákov. Malo by to byť posudzované minimálne pri posudzovaní sankcie. V posudzovanej veci bola reklama tichšie, ako ustanovuje norma. Chápe, že nebol v súlade s normou, ale uloženie sankcie za to, že reklama bola tichšie ako program, považuje za neprimerané a miera sa cieľu, ktorý je chránený týmto predpisom. V odvolaní namietal tiež spôsob ukladania pokút vo vzťahu k zmene právnej úpravy. Myslí si, že § 140 zákona č. 264/2022 Z. z. je nevyhnutné vykladať v súlade s § 136, ktorý upravuje sankciu upozornenie na porušenie zákona. Ide o jednu z možných sankcií, ktoré pripúšťa zákon č. 264/2022 Z. z. To, že sa sankcia podľa zákona č. 308/2000 Z. z. volala rovnako, je podľa ÚK v súčasnosti nepodstatné, pretože v tomto prípade sa postupuje podľa novej právnej úpravy. Podľa § 136 zákona č. 264/2022 Z. z., ak vysielateľ, ktorý porušil povinnosť uloženú týmto zákonom, má byť upozornený na porušenie zákona. Podľa § 140, ak vysielateľ poruší povinnosť, na porušenie ktorej už bol upozornený podľa tohto zákona, je mu možné uložiť pokutu podľa § 140 a súvisiacich zákona č. 264/2022 Z. z. Vie, že takýto výklad bol zamýšľaný zákonodarcom a bol aj dlhodobo diskutovaný. Z prechodných ustanovení nevyplýva, že by sankcia uložená podľa predchádzajúcich právnych predpisov, mohla byť považovaná za upozornenie na porušenie zákona podľa tejto právnej normy. Výklad, ktorý uplatnil správny orgán, je podľa ÚK nesprávny a ide za jeho právomoci. Ak by Rada dospela k záveru, že došlo k porušeniu zákona, malo byť uložené upozornenie na porušenie zákona a až následne pri opakovanom porušení tejto istej povinnosti by mohla byť ukladaná pokuta. Rovnako s tým súvisí aj výška sankcie, kedy ÚK dostal pokuty podľa predchádzajúcich právnych predpisov a pokuta vo výške 6 000 €, pričom je táto sankcia absolútne neprimeraná a vybočuje z akejkoľvek rozumnej úvahy. Formálne si ju ÚK vie odôvodniť podľa toho, aká mu bola uložená posledná pokuta v roku 2022, ale stupňovanie tejto pokuty za príliš tichú reklamu považuje ÚK mimo rámca chránených záujmov zákonom č. 264/2022 Z. z.

ÚK uviedol, že sa zamýšľa nad tým, čo bolo cieľom vyhlášky, pričom podľa neho ním bolo chrániť diváka pred neprimerane hlasnou reklamou, a v tomto prípade je sankcionovaný za to, že reklama bola tichšia. Podobne aj v druhom posudzovanom prípade pred senátom Rady, kedy došlo k prekročeniu odchýlky 0,1 LU, je otázne, či je takýto rozdiel vôbec počuteľný pre diváka voľným uchom. Apeluje na Radu, aby sa pri vydávaní novej normy pristúpilo ku komplexnému a systémovému riešeniu, pretože jedna vec je zmysel normy a zároveň by si chcel nastaviť s Radou spôsob merania, s ktorým má ÚK zásadný problém. Vznikajú veľké odchýlky v závislosti od toho, ako funguje audio procesor, ktorý vyrovnáva zvuk, keď sú výkyvy hlasitosti. Nie je to možné merať tak, že sa vystrihávajú konkrétne časti vysielania, na ktorých sa následne hlasitosť meria. Bol by rád, aby sa pristúpilo k nastaveniu systémových pravidiel merania, aby boli spokojné obe strany a rád v tejto veci poskytne súčinnosť.

ÚK uviedol, že ho Rada v iných správnych konaniach sankcionuje za to, že sa v obraze vyskytnú scény, ktoré tam nepatria, kedy dochádza k vystrihávaniu týchto scén z diela. To ovplyvňuje celkovú úroveň hlasitosti, ktorá je predtým, ako sa ide odvyselať program, zarovnaná na -23,0 LUFS. Nedovolí si tam dať žiadnu odchýlku. Odchýlka 0,5 LU stanovená vyhláškou je veľmi tesná a je náročné ju dodržať. Aby dodržali tento zákon, za každý jeden vysielací program je umiestnený tzv. audio procesor, ktorý stráži nielen živé vysielanie, ale celé vysielanie, aby nedošlo k porušeniu zákona. Audio procesor funguje na meraní predchádzajúceho stavu hlasitosti, čiže keď dôjde k vystrihnutiu tichej alebo hlasnejšej pasáže, tak sa to audio procesor snaží skorigovať na -23,0 LUFS. Nie je možné, aby ten audio procesor fungoval presne na -23,0 LUFS, nevie dodržať odchýlku 0,5 LUFS a nie je to podľa neho ani technicky možné. Preto

môže dochádzať k trochu vyššej odchýlke, ako je stanovená. Namietla tiež spôsob, akým Rada meria hlasitosť. Rada má softvér, ktorý je v súlade s odporúčaním R128 EBU. Odporúčanie je presne dané, je to matematický vzorec, ktorý každý jeden softvér dodržiava. Poukazuje na to, ako je vytváraná nahrávka. ÚK odovzdáva signál distribútorom, v prípade Rady je to Towercom, a.s., z ktorého Rada berie signál, uchováva v nejakom formáte a ďalej meria. Rada ukladá zvuk vo formáte mp4, čo je komprimovaný formát, nejde teda o signál ÚK. Ďalej ho Rada musí skonvertovať na to, aby vedela merať zvukovú zložku, čiže dochádza ku konverzii na nekomprimovaný formát wav. ÚK má signál ukladaný v nekomprimovanom formáte wav. Navrhuje, aby mala Rada buď priamo v priestoroch Markízy, príp. v dátovom centre, odkiaľ sa vykonáva hlavná distribúcia všetkých operátorov, meracie zariadenie, ktoré ÚK otestuje a za to môže následne ručiť. V takom prípade by bol zodpovedný za takéto vysielanie a mohol by byť zaň sankcionovaný. Dokázal, že rôznymi softvérmi a rôznym encodingom sa dá upravovať hlasitosť nahrávky. Mal by byť sankcionovaný za to, čo naozaj odovzdáva distribútorom.

ÚK tiež uviedol, že v druhom prípade, ktorý sa posudzuje, prekročil odchýlku o 0,1 LUFS, čo je ľudským uchom nepočuteľné. Rovnako aj 0,5 LUFS je ľudským uchom nepočuteľné. ÚK navrhol, aby sa prijalo systémové riešenie, aby bola odchýlka podobne ako v Českej republike na úrovni 1,0 LUFS.

ÚK uviedol, že EBU má tiež odporúčania k hlasitosti vysielania, kde pracuje s odchýlkou 1,0 LUFS, sú tam stanovené ešte nejaké ďalšie tolerancie. V roku 2013, kedy sa prijímala vyhláška, sme boli na hranici prechodu k digitálnemu vysielaniu, ktorého výhodou je kvalita zvuku, možnosť priniesť do obývačiek zvuk v kvalite Dolby. Keď sa vysielatelia snažia dodržiavať 10-ročnú vyhlášku, musia kaziť zvuk, ktorý majú filmové diela. Technická norma, ktorá je podkladom pre toto sankčné konanie, nezodpovedá súčasnej dobe, ale limituje vysielateľov a pôžitok divákov, pretože tá odchýlka je príliš malá. Je otázka, či Rada dnes vie preukázať, že ÚK naozaj nedodržiaval technickú normu pri vysielaní tohto programu, ktorý je predmetom konania. Rada signál získala od distribútora, raz ho skomprimovala a následne dekomprimovala, a teda nie je možné preukázať, že signál, ktorý odišiel z Markízy do dátového centra, bol skutočne taký, že porušuje normu a bol v rozpore s hlasitosťou nastavenou vyhláškou. To, či chybu spravil Towercom, alebo sa chyba stala pri kompresii a dekompresii, nie je vecou ÚK, aby ju skúmal. Namietla, že do dátového centra poslal signál, ktorý bol v poriadku, a ak vie Rada preukázať, že tento signál nebol v poriadku. Pokiaľ Rada vychádza zo signálu od distribútora, ktorý ho mohol upraviť, alebo mohlo dôjsť k zmene pri kompresii alebo dekompresii, nie je možné preukázať, že za to objektívne zodpovedá ÚK.

Predsedníčka Rady položila otázku, či boli zo strany ÚK pokusy zmeniť túto vyhlášku. ÚK uviedol, že pri prijímaní zákona č. 264/2022 Z. z. Ministerstvo kultúry SR dospelo k záveru, že túto vyhlášku treba upraviť. Bude rád, ak sa pristúpi k nejakému systémovému riešeniu a dohodne sa spôsob merania. Je ochotný poskytnúť priestor k tomu, aby Rada mohla merať priamo u ÚK. ÚK namietal vyhlášku v každom konaní, ale zmena vyhlášky doteraz nebola na programe. Momentálne je na Rade, aby vydala novú vyhlášku, a podľa ÚK je priestor, aby sa upravila vyhláška tak, aby zodpovedala dnešnej dobe, pretože momentálne spôsobuje neprimerané náklady vysielateľovi a neprináša žiaden komfort divákovi.

Člen Rady uviedol, že aktuálne Rada rozhoduje podľa platnej vyhlášky, takže môže sa stotožniť s tým, že odchýlka je nastavená veľmi prísne, ale takýto je platný stav, podľa ktorého sa musí Rada rozhodovať. Člen Rady tiež uviedol, že ÚK viackrát uviedol výšku sankcie 6 000 €, ale Rada sa ešte len bude rozhodovať o tom, ako toto konanie posúdi. Za predmetné porušenie je možné uložiť pokutu od 3 000 € do 160 000 €.

ÚK uviedol, že norma je platná a je si toho vedomý. To, do akej miery porušil normu, by sa malo odrážať na výške a druhu sankcie, a preto poukazuje na to, že odporúčania EBU sú menej prísne, pričom našu normu je extrémne zložitá dodržať. Chápe, že ak prekročil normu, je to potrebné vnímať ako porušenie zákona, avšak na druhej strane je potrebné pri rozhodovaní o tom, aká sankcia bude uložená,

posudzovať závažnosť porušenia a dopad na divákov, ktorí sú primárne chránení. Nechráni sa čistota normy ani krása zvuku, ale diváci.

K druhej otázke ÚK uviedol, že sa rieši odvolanie voči rozhodnutiu Rady č. RP/1/2023, v ktorom dostal na prvom stupni pokutu 6 000 €, preto poukazuje na výšku tejto pokuty. Chápe, že maximálna možná výška pokuty je astronomická. ÚK uviedol, že odvysielal tichšie reklamu, čo je v rozpore s dnes platnou normou, avšak podľa EBU je odchýlka 1,0 LUFS, ktorú neprekročil. Uložená pokuta tak nezodpovedá tomu, čo má Rada chrániť. Druhé konanie je REO-RPMS/2023/00788, v ktorom išlo o vysielanie reklamy a Teóriu veľkého tresku, kde bola odchýlka od normy 0,1 LUFS, čiže bolo nameraných -23,6 LUFS. V tejto veci rozhoduje senát na prvom stupni. Tu sa dá poukázať, že nech už dopadne konanie o odvolaní akokoľvek, nebude dnes určite právoplatné, a to by malo byť zohľadnené pri tom, či a aká sankcia bude ukladaná v druhom konaní. Aj keby ÚK presvedčil Radu, že má uložiť upozornenie na porušenie zákona, pretože doteraz nebol upozornený na porušenie zákona č. 264/2022 Z. z., tak ani toto upozornenie nebude právoplatné, pretože mu nebude doručené, a teda ani v druhom konaní nebude splnená podmienka na uloženie pokuty. Preto apeluje na racionálne rozhodovanie o ukladaní sankcie.

Člen Rady uviedol, že ÚK vysielal reklamu tichšie, pričom aj pri rozhlasových vysielateľoch, ak vysielateľ vysielal s nižším výkonom, ako má v individuálnom povolení. Aj to je porušenie technických parametrov frekvencie, čo je v podstate na škodu vysielateľa, pričom boli už Radou takéto správne konania vedené. Rada sa musí rozhodovať podľa platnej vyhlášky.

ÚK uviedol, že táto analógia úplne nesedí, pretože rozhlasoví vysielatelia vysielajú analógovo, takže vysielanie s nižším výkonom znamená nižšiu dostupnosť pre poslucháča. V takom prípade nedovysiela tak ďaleko, ako by mohol, čo je na škodu poslucháčov. Pri digitálnom televíznom vysielaní majú všetci diváci prístup k vysielaniu, len reklama ide ľudským uchom nepočuteľne o niečo tichšie, ako by mala ísť podľa normy, takže nikto nie je ochudobnený. Nižší výkon pri rozhlasovom vysielaní je na škodu poslucháčov.

ÚK uviedol, že bude rád, keď sa pristúpi k systémovému riešeniu a nastaví sa norma, spôsob merania aj odchýlka tak, aby bola v súlade s EBU normou, čím by sa zamedzilo ďalším konaniam ohľadne minoritných odchýlok. Prispelo by to aj k ustálenej rozhodovacej praxi Rady, pretože v minulých rokoch bolo niekoľko obdobných prípadov, v ktorých ÚK argumentoval práve technickými zložkami merania a všetky konania boli Radou zastavené, pokiaľ neráta tie predchádzajúce, za ktoré bola uložená pokuta. Zrazu sa argumentácia Rady zmenila a pri tých istých argumentoch a pri tých istých technických zložkách bola uložená pokuta, takže by to prispelo k ustálenosti rozhodovacej praxe Rady, keby sa nastavili jednotné pravidlá.“

Ako je zrejmé, vyjadrenie vysielateľa v rámci ústneho pojednávania do veľkej miery kopíruje jeho písomné vyjadrenie, ku ktorému sa Rada vyjadrila už vyššie.

Čo sa týka možnosti zachytenia odchýlky +/- 0,5 LUFS voľným uchom, táto skutočnosť nie je pre predmetné konanie relevantná, pretože vyhláška č. 468/2013 Z. z. stanovuje jednoznačnú povinnosť pre televíznych vysielateľov bez ohľadu na to, či je túto odchýlku možné počuť alebo nie.

Predmetnou povinnosťou sa kladú podmienky na zvukovú intenzitu celej programovej služby a jej cieľom je zabezpečiť, aby všetky programové služby boli vysielané prakticky rovnakou intenzitou zvuku a recipient teda nemusel pri zmene programových služieb alebo pri prechode medzi programom a reklamnými blokmi znižovať alebo zvyšovať ich hlasitosť. Zvuková intenzita by mala byť rovnaká pri všetkých zložkách programovej služby, bez ohľadu na to, či ide o program alebo reklamný blok. Zároveň nie je podstatné, ktorá zložka je tichšie ako ostatné, pretože všetky zložky by mali byť normalizované na úroveň -23,0 LUFS.

Vyhláška č. 468/2013 Z. z., ako aj odporúčanie EBU R 128, ustanovujú hladinu hlasitosti pre jednotlivé zložky. Preto je pochopiteľné, že samotné meranie sa vykonáva na konkrétnych zložkách programovej služby, v predmetnom prípade na jednotlivých častiach programu a jednotlivých reklamných blokoch. Výsledná hodnota je priemernou hodnotou za celý meraný časový úsek. Pokiaľ je teda meraný celý reklamný blok, pričom každá jedna reklama by mala byť nastavená na úroveň -23,0 LUFS, potom nie je možné, aby priemer celého reklamného bloku vyšiel na inej úrovni.

Vysielateľ si tiež odporuje, keď na jednej strane tvrdí, že celková úroveň hlasitosti, ktorá je predtým, ako sa ide odvysielať program, zarovnaná na -23,0 LUFS, ale následne uvádza, že nie je možné úplne dodržať odchýlku +/- 0,5 LUFS.

Na základe uvedeného Rada dospela k záveru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. tým, že odvysielal na programovej službe DAJTO dňa 29. 1. 2023 od cca 14:01:28 – 14:30:27 hod. program *Teória veľkého tresku* a v čase od cca 14:12:41 – 14:21:45 hod. a od cca 14:40:19 – 14:48:48 hod. reklamné bloky podľa § 2 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z., v ktorých došlo k nezabezpečeniu, aby ich zvuková zložka bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými vyhláškou č. 468/2013 Z. z.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt). Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 264/2022 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne mu deliktu, dokazovať zavinenie alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným a nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z citovaných zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„(1) Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.

(2) Regulátor môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia

- a) ak bola porušená povinnosť uložená v § 20 ods. 4 písm. c), § 23, § 61, § 62 ods. 1 písm. b) a § 74,*
- b) v prípade vysielania alebo poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez autorizácie alebo*
- c) v prípade prevádzkovania retransmisie alebo poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie.*

(3) Výšku pokuty regulátor určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti a s prihliadnutím na rozsah a dosah poskytovania obsahovej služby, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán.“

Z § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že Rada pri opakovanom porušení povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tejto povinnosti, uloží pokutu. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Účastník konania nebol za posledné tri roky právoplatne sankcionovaný za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. Z tohto dôvodu Rada uložila sankciu upozornenie na porušenie zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. a § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na orgáne, ktorý rozhodnutie vydal. Toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. (elektronicky)

2x Rada pre mediálne služby

PhDr. Marta Danielová
predsedníčka
Rady pre mediálne služby